

Nikto z nás nevie, čo spôsobuje a čo dáva iným. Je to pre nás utajené a je to tak dobre. Iba niekedy z toho môžeme kúsok uvidieť, aby sme nestratili odvahu. (Albert Schweitzer)

Dokonalá láska spočíva v tom, že znášame chyby iných, nečudujeme sa vôbec ich slabostiam, poučame sa aj z najmenších skutkov čností, ktoré ich vidíme konať. (Terézia z Lisieux)

Ak individuum stráca právo na to, aby sa mu verilo, je tu nemožné vytvoriť vzťah dôvery... Človek nie je stavaný na to, aby bol zameraný na seba. Prílišná sebarealizácia je slepá ulička. (Viktor E. Frankl)

Žijeme tak, ako keby Pán bol ďaleko, tam, kde svietia hviezdy, a zabúdame, že je tiež neustále vedľa nás. Musíme byť naplnení a presýtení myšlienkou, že náš Otec je Boh, ktorý je zároveň blízko nás, i na nebesiach. (Josemaría Escrivá de Balaguer)

To, čo spôsobuje starnutie, nie je vek, ale opustenie ideálov. (Karolína Světlá)

Radosť začína práve v okamihu, keď sa vzdáš pokusu hľadať šťastie a snažíš sa ho darovať druhým. (Michel Quoist)

(dmj)